

[Jørgen Jørgensen.]

i en større Sammenhæng, at det ikke var ønskeligt at løse disse Problemer ved stykkevise Skattereformer. Heri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem. Jeg tror ogsaa, det vil være nødvendigt, at vi faar hele Spørgsmaalet om Pengesaneringen til en samlet Afgørelse. Jeg er naturligvis indforstaaet med, at de Skattelove, der udløber nu, for de indirekte Skatters Vedkommende maa forlænges; det er jo bl. a. ogsaa som Følge af andre Love, Rigsdagen vedtager, en Nødvendighed. Men jeg tror, det vilde være nyttigt, om Regeringen vilde tage hele Spørgsmaalet om Pengesanereringen og ogsaa Spørgsmaalet om, hvilke Skatter der er Brug for i den kommende Tid, op under eet til en samlet Afgørelse. Det kan jo nemlig ikke nytte, at vi alle herfra erkender Nødvendigheden af, at Købeevnen indskrænkes for at sikre Landets Økonomi og hindre den Inflationfare, som enhver kan se hænger truende over os, det kan ikke nytte, vi indtager det Standpunkt som Princip og i Almindelighed, men at vi, naar de enkelte Sager foreligger til Afgørelse, melder fra. Vi maa vedstaa det, naar de konkrete Sager foreligger til Rigsdagens Afgørelse, ogsaa med Hensyn til Skatter.

Det er selvfølgelig mest bekvemt at indtage det Standpunkt at sige nej til alle Skatter; det er i hvert Fald det, der giver den letteste Stilling over for Skatteyderne. Men hvis Sandheden er den, som det erkendes fra alle Partier, at en Begrænsning af Købeevnen maa gennemføres, maa man ogsaa vedstaa sit Ansvar og være med til at gennemføre de Skatter og andre Foranstaltninger, som er ubehagelige, men som er nødvendige. Jeg tror ikke, vi kommer uden om at gennemføre Skatter, og maaske det ogsaa vil være nødvendigt i en samlet Ordning at gennemføre direkte Skatter. Jeg mener, man skal gennemføre indirekte Skatter, naar disse kan gennemføres uden at ramme Nødvendighedsforbruget; jeg mener ogsaa, man maa overveje Spørgsmaalet om Laan, om korte Laan, og endelig mener jeg, at man ikke mindst maa samle sin Opmærksomhed om at gennemføre Besparelser, virkelig betydningsfulde Besparelser paa Statens Budget. Hvis man vil søge en saadan samlet Ordning lagt frem til Drøftelse i Rigsdagen, vilde jeg tro, det var muligt at opnaa et Resultat, som kunde svare til de Krav, Tiden stiller, og som kunde hjælpe Landet igennem den økonomiske Krise, som vi styrer imod, hvis ingen, naar de enkelte saglige Problemer foreligger her, vil tage Medansvaret for de Ubehageligheder, som

Rigsdagen ikke kommer uden om, hvis vi skal redde Landets Økonomi.

Jeg kan sige, som jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet, at i det saglige Arbejde vil man kunne regne med vort Partis Medvirken til en Politik, der er til Gavn for vort Land, og som er i Overensstemmelse med de Krav, Forholdene stiller.

Aksel Larsen: Det havde været ønskeligt om Regeringen gennem den højtærede Statsministers Tale havde benyttet Lejligheden til nærmere at uddybe den almindelige Programerklæring, der blev fremsat af Statsministeren ved Folketingets Sammentræden. Det er desværre ikke sket; vi har ikke faaet noget at vide om, hvad en hel Række af de yderst almindelige Formuleringer i den højtærede Statsministers Programtale betyder, og kan altsaa, hvad disse angaar, ikke gøre andet end vente og se, hvordan Regeringen vil forsøge at omsætte dem til praktisk Virkelighed. For et enkelt Punkts Vedkommende gik den højtærede Statsminister dog ind paa noget af det, jeg havde sagt, idet han udtalte sig om Regeringens Stilling til en eventuel Forfatningsrevision. Desværre skabte han ikke større Klarhed, han sagde nemlig kun noget om, at man vilde forhandle med Partierne om en Reorganisering af Forfatningskommissionen, og saa vilde han i øvrigt gøre opmærksom paa, at Regeringen principielt stod paa Socialdemokratiets Standpunkt med Hensyn til Valgrets alder og Landsting. Det er ikke meget oplysende, at man principielt staar paa et Standpunkt. Regeringen staar utvivlsomt ogsaa principielt paa det Standpunkt, der er udtrykt gennem „Fremtidens Danmark“, men det, jeg har spurgt om, er, hvornaar vi kan forvente, at Regeringen vil gøre noget for at faa revideret Forfatningen. Hvilket Standpunkt kan vi forvente, at Regeringen praktisk vil indtage til Valgrets alderen, og hvornaar kan vi forvente at faa Forfatningsrevisionen gennemført? Det er det, jeg syntes, den højtærede Statsminister skyldte os Oplysning om, og der fik vi ikke noget andet Svar end noget almindelig Taagetale. Jeg ved ikke, om der er Haab om at faa et noget mere konkret Svar; ellers er der ogsaa paa dette Punkt intet andet at gøre end at vente.

Hvad Statsministerens Udtalelser om den økonomiske Situation angaar, er jeg nødt til at komme med nogle lidt mere udførlige Bemærkninger. Jeg har angrebet hans og Regeringens Fremstilling af Danmarks økonomiske Situation og vor Valuta-